

افزایش سازگاری نقشه های ثبتی با اطلاعات هندسی مندرج در اسناد ثبتی به روش نگاشت اجزاء محدود

علی رضانی^۱ - محمد سعادت سرشت^۲

۱- دانشجوی کارشناس ارشد GIS، دانشکده مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی، دانشگاه تهران

۲- استادیار دانشکده مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی، دانشگاه تهران

چکیده :

در هنگام ایجاد پایگاه داده به روز از اسناد و نقشه های ثبتی قدیمی، مشاهده میشود که به خاطر بکارگیری روشهای نقشه برداری نه چندان دقیق و عوامل محیطی موثر در نگهداری اسناد کاغذی، این نقشه ها یا بهتر بگوییم کروکی های ثبتی قدیمی دارای اعوجاجات هندسی و ناسازگاریهای طولی و مساحتی قابل توجهی با موارد مندرج در اسناد ملکی و مختصات دقیق زمینی هستند. از آنجاکه به جهت بار حقوقی و مالی این نقشه ها، هم سان سازی آنها با اسناد ثبتی موجود اهمیت زیادی دارد. هدف این تحقیق ارائه ی روشی برای افزایش دقت زمین مرجع سازی نقشه های ثبتی از طریق انطباق هر چه بیشتر شکل تمامی قطعات ملکی با داده های هندسی مندرج در اسناد مربوطه و همچنین حفظ دقت زمین مرجع سازی نقشه در کل منطقه می باشد. راهکاری پیشنهادی برای این امر، استفاده از روش نگاشت اجزای محدود می باشد که در آن بطور همزمان قیود زمین مرجع سازی از طریق نقاط کنترل زمینی و قیود هندسی طول و مساحت مندرج در اسناد ثبتی با وزندهی مناسب اعمال شده است. این فرآیند برای دو سری نقشه ی خام به همراه اسنادشان پیاده سازی و تا حد زیادی منجر به سازگاری نقشه به اطلاعات هندسی مندرج در اسناد شد. آزمونها نشان می دهند که سازگاری طولها از ۶۹ سانتی متر به ۱۰۲ سانتی متر و مساحتها از ۱۷۰۷۰ مترمربع به ۰۰۰۰۸ متر مربع بهبود یافته است.

واژه های کلیدی : زمین مرجع سازی، رقومی سازی، اعوجاج نقشه ثبتی، نگاشت اجزاء محدود

۱- مقدمه

امروزه گسترش تجهیزات رایانه ای موجب تحول در روش های ذخیره سازی، پردازش و بازیابی اطلاعات مکانی شده است، بنابراین به روز رسانی نقشه های قدیمی کاغذی مستلزم انتقال این نقشه ها به فضای رایانه ای است. این در حالی است که نقشه های کاغذی قدیمی تولید شده دارای خطاها و مشکلاتی هستند، در این تحقیق تمرکز بر روی نقشه های ثبتي است که در این زمینه می توان گفت اولاً نقشه های ثبتي قدیمی عمدتاً در سیستم مختصات مرجع جهانی مختصات دار نیستند و سیستم مختصات آنها به صورت محلی تعریف شده است. ثانیاً این نقشه ها دارای اعوجاجات موضعی (در اینجا منظور از اعوجاجات موضعی تفاوت بین شکل یک قطعه ملکی و شکل مشخص شده توسط مقادیر سندی است) و اعوجاجات کلی هستند [۱] که از منابع این خطا می توان به نوع روش اندازه گیری، تجهیزات مورد استفاده برای اندازه گیری، تجهیزات و نحوه ترسیم، نوع کاغذ و نگهداری نقشه، نوع و خطای اسکنر (در صورت انتقال به فضای رقومی) و در نهایت اشتباهات و خطاهای انسانی و اتفاقی اشاره کرد.

یک راه حل ممکن برای گریز از این خطاها و اشتباهات جمع آوری مجدد داده خام برای تهیه نقشه با روش ها و تجهیزات مدرن و ترسیم این داده ها در محیط رقومی است، که موجب تولید نقشه هایی با دقت و صحت بالا (انطباق با واقعیت) است، اما پیاده سازی این روش نیازمند هزینه و زمان است و مهمتر اینکه اگرچه این روش منجر به تولید نقشه های دقیق و صحیح می شود اما، سندها هم دارای خطا هستند و ممکن است با واقعیت اختلاف داشته باشند، بنابراین ممکن است نقشه جدید که تا حد زیادی منطبق بر واقعیت است انطباق خود را با سندهای ثبتي از دست بدهد و این مساله منجر به صدور سند جدید بشود، اما صدور سندهای جدید باعث اعتراض مالکان و ایجاد اختلاف و دعوی حقوقی گسترده بین آنها می شود. بنابراین روشی برای سازگاری هندسی نقشه ها و یا کروکی های کاغذی با اسناد ملکی از یک سو و در عین حال حفظ دقت زمین مرجع سازی آنها از سوی دیگر، راه حلی منطقی به نظر می رسد.

در این مقاله ابتدا پس از بیان مساله و پیشینه تحقیق، جزئیات راهکار پیشنهادی ارائه می شود. سپس آزمونهایی روی دو گروه نقشه ثبتي انجام شده و نتایج مورد بحث و بررسی قرار می گیرند.

۲- بیان مساله

با توجه به توضیحات بیان شده در مقدمه، مساله اصلی این تحقیق، زمین مرجع سازی نقشه ثبتي به گونه ای است که علاوه بر اینکه دارای دقت بالا در زمین مرجع سازی است، خطاهای اعوجاج موضعی نقشه نیز تا حد ممکن در آن تصحیح شده باشد و شکل کلی منطقه حفظ شود. در این متن نزدیک شدن شکل هر قطعه ملکی به شکل هندسی که در سند آن مشخص شده است، به معنی برطرف سازی اعوجاجات موضعی در نقشه های ثبتي در نظر گرفته شده است.

در ریاضیات بدیهی است که با استفاده از طول اضلاع و مساحت یک چندضلعی می توان آن را به صورت منحصر به فرد مشخص کرد از این رو چون قطعات ملکی هر کدام چند ضلعی هستند لذا با افزودن معادلات شرط مربوط به طول اضلاع و مساحت می توان قطعه ملکی را تا حد ممکن به شکل هندسی مشخص شده در سند آن نزدیک کرد. برای حل این مساله فرض را بر این است اگر میزان اختلاف ابعاد و مساحت نقشه با این مقادیر در سند به اندازه ای باشد که به عنوان یک اشتباه تلقی شود باید قبل از شروع حل مساله شناسایی و کنار گذاشته شود.

در این نوع زمین مرجع سازی سه دسته مشاهدات طول اضلاع، مساحت و مختصات نقاط کنترل وجود دارد بنابراین وجود مشاهدات از سه نوع مختلف طول و مساحت و نقطه کنترل، مقدار وزن مربوط به هر کدام از مشاهدات و انتخاب روشی که همه ی مشاهدات را در حل مساله دخیل کرده که همزمان با زمین مرجع سازی اعوجاجات را برطرف گردد، از چالشهای مساله به حساب می آیند و موجب تمایز این مساله با زمین مرجع سازی رایج شده اند. به طور کلی در این پژوهش درصدد یافتن پاسخ دو پرسش هستیم:

آیا معیاری برای میزان اعوجاج کلی (میزان فاصله گرفتن شکل کلی منطقه از شکل هندسی واقعی آن) وجود دارد؟ چگونه می توان به تقابلی بهینه در رفع اعوجاجات موضعی، میزان جابجایی نقاط کنترل و حفظ شکل کلی منطقه (میزان اعوجاج کلی) دست یافت؟

۳- پیشینه تحقیق

روش های مختلفی برای رفع اعوجاجات موضعی وجود دارد که از آن جمله می توان به چند جمله ای ها اشاره کرد [۲]، در یک دسته بندی کلی می توان این روش ها را به دو دسته روش های سراسری و روش های موضعی تقسیم کرد [۳]. مشکلی در استفاده از روش های کلی نظیر چند جمله ای ها وجود دارد عدم کنترل منطقه ای در این روش هاست در واقع برای تمام منطقه ای تحت تبدیل یک تصمیم گرفته می شود که این مساله موجب می شود که در بعضی مناطق اعوجاج بر طرف ولی در برخی مناطق دیگر اعوجاج افزایش پیدا کند [۴] این در حالی است که استفاده از روش های صلب نیز مانند تبدیل چهار پارامتری هیچ تاثیری بر روی اعوجاج موضعی نداشته و فقط اعوجاجات موضعی را از یک فضا به فضای دیگر انتقال می دهند [۴]. لذا برای رفع اعوجاجات بایستی از روش های موضعی استفاده نمود.

۴- راهکار پیشنهادی

در ابتدا برای بررسی اعوجاجات به صورت کمی پس از تبدیل نقشه به حالت برداری، با استفاده از یک تبدیل صلب چهار پارامتری^۲ و با استفاده از نقاط کنترل، نقشه به همراه تمام اعوجاجات از فضای تصویر به فضای سیستم مختصات جهانی انتقال می یابد، بنابراین می توان در هر قطعه ملکی از نقشه این اعوجاج را به صورت کمی بیان کرد.

روش اجزای محدود^۳ یکی از روش های موضعی است که با در نظر گرفتن شبکه بر روی منطقه و اعمال شروط پیوستگی اعوجاجات را به صورت محلی کنترل می کند. در این روش میزان تغییر هر نقطه ی یک قطعه ثبتی یا نقطه ی کنترل بر اساس تغییرات نقاط شبکه ی احاطه کننده ی آن نقطه بیان می شوند، بدین ترتیب مجهولات فقط میزان جابجایی نقاط شبکه هستند [۵].

چهار دسته معادلات طول، مساحت، نقطه کنترل و شرط پیوستگی مطابق معادلات ۱ تا ۴ تشکیل می شوند. معادله شرط پیوستگی میانگین جابجایی چهار همسایه ی نزدیک هر نقطه شبکه (بر اساس روش چهار همسایگی) برای آن نقطه تعریف می شود.

$$L: \sqrt{(x_2 + dx_2 - x_1 - dx_1)^2 + (y_2 + dy_2 - y_1 - dy_1)^2} = l \quad (۱) \text{ معادله}$$

$$S: \left(\frac{1}{2}\right) \times \left| \frac{x_1 + dx_1}{y_1 + dy_1} \frac{x_2 + dx_2}{y_2 + dy_2} \frac{x_3 + dx_3}{y_3 + dy_3} \frac{x_4 + dx_4}{y_4 + dy_4} \frac{x_1 + dx_1}{y_1 + dy_1} \right| = s \quad (۲) \text{ معادله}$$

$$dx_A = \left(1 - \left(\frac{\Delta X}{d}\right)\right) \times \left(1 - \left(\frac{\Delta Y}{d}\right)\right) \times dx_1 + \left(1 - \left(\frac{\Delta X}{d}\right)\right) \times \left(\frac{\Delta Y}{d}\right) \times dx_2 \\ + \left(\frac{\Delta X}{d}\right) \times \left(1 - \left(\frac{\Delta Y}{d}\right)\right) \times dx_3 + \left(\frac{\Delta X}{d}\right) \times \left(\frac{\Delta Y}{d}\right) \times dx_4 = 0 \quad (۳) \text{ معادله}$$

$$dx_i - \left(\frac{1}{4}\right) \times (dx_{i-1} + dx_{i+1} + dx_{i-row} + dx_{i+row}) = 0 \quad (۴) \text{ معادله}$$

^۱ polynomial
^۲ conformal
^۳ finite element

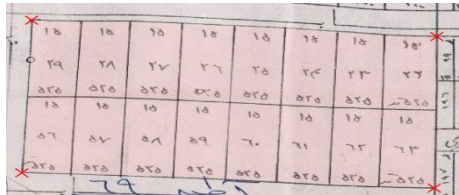
در معادلات (۱) تا (۴) x_1, y_1 تا x_4, y_4 مختصات‌های رئوس یک قطعه‌ملکی هستند، مقادیر $\Delta X, \Delta Y$ فاصله طولی و عرضی نقطه نقطه ملک یا نقطه کنترل از نزدیکترین نقطه شبکه که در بالا و سمت چپ آن قرار دارد، A نقطه کنترل، d فاصله نقاط شبکه از هم، نقطه i نقطه مربوط به شبکه است و نقاط $i + row$ و $i - row$ به ترتیب نقطه پایینی و بالایی نقطه i و $i - 1$ و $i + 1$ به ترتیب نقاط سمت چپ و راست نقطه i از شبکه هستند، برابر طول ضلع قطعه ملک در سند و s برابر مساحت قطعه ملک در سند است. معادله‌ای نظیر معادله (۳) برای عرض نقاط هم نشسته شده و سرانجام تمامی معادلات در یک دستگاه حل می‌شوند.

۵-آزمون‌ها

در این پژوهش برای بررسی عملکرد روش پیشنهادی از دو آزمون با دو سری اطلاعات خام استفاده شده است. در حل این مساله برای هر دو سری اطلاعات ورودی نقشه به صورت برداری و در قالب SHP^۴، نقاط کنترل در فضای نقشه نیز یک فایل در قالب SHP و از نوع نقطه ای است، و نقاط کنترل در فضای سیستم مختصات جهانی و همچنین اطلاعات سندی (طول و مساحت) نیز در در قالب یک فایل متنی به همراه شماره قطعات ملک در نظر گرفته شدند.

۵-۱-آزمون اول

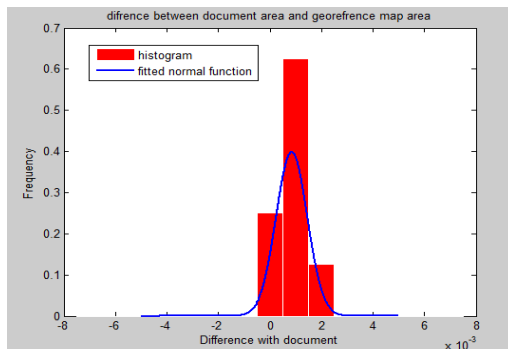
اطلاعات آزمون اول مربوط به نقشه تفکیکی مربوط به منطقه ۱۵ تهران است به همراه اطلاعات سندی است و تفاوت آن با آزمون دوم در این است که از بخشی از نقشه بوسیله یک دوربین تلفن همراه به صورت مایل تصویری تهیه شده است و نقشه اسکن شده منطقه مورد آزمون قرار نگرفته است، ضمناً برای آزمون قدرت انعطاف روش اجزای محدود در این پژوهش از این نقشه تهیه شده است.

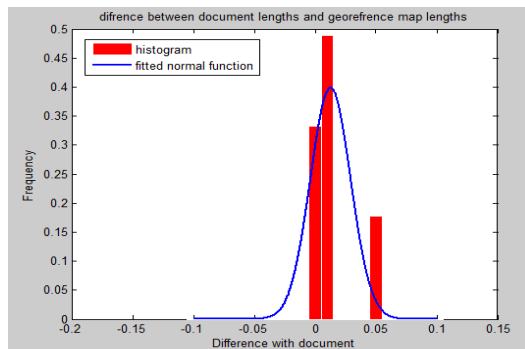
شکل ۱: قسمتی از تصویر نقشه تفکیکی منطقه ۱۵ تهران تهیه شده بوسیله دوربین تلفن همراه

جدول ۱: پارامترهای اماری مربوط به تبدیل صلب چهار پارامتری

میانگین اختلاف طول‌های سندی با طول‌های بدست آمده از تبدیل صلب (متر)	سندی با طول‌های بدست آمده از تبدیل صلب (متر)	میانگین اختلاف مساحت‌های سندی با مساحت‌های بدست آمده از تبدیل صلب (مترمربع)	انحراف معیار اختلاف طول‌های سندی با طول‌های بدست آمده از تبدیل صلب (متر)
۰.۶۹۷	۰.۴۴۰	۱۷.۶۹۸	۱۵.۷۳۷

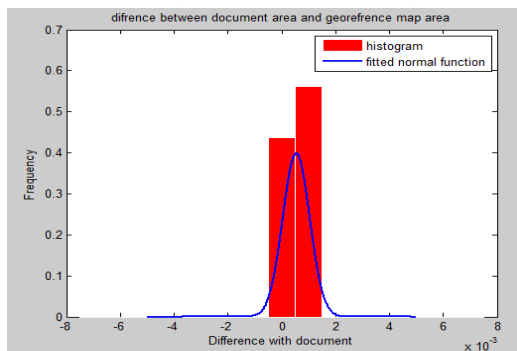
ب: نمودار اختلاف مقادیر نهایی مساحت املاک با مقادیر موجود در سند با انحراف معیار 0.0006 (مترمربع) و میانگین 0.0008 (مترمربع)

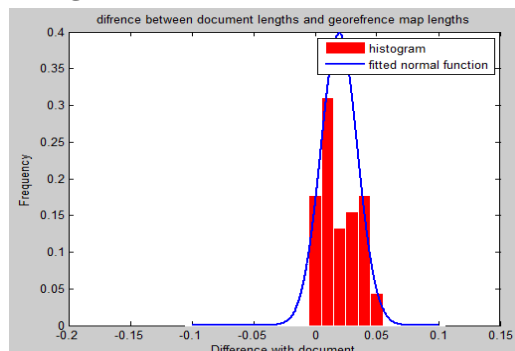
الف: نمودار اختلاف مقادیر نهایی طول اضلاع املاک با مقادیر موجود در سند با انحراف معیار 0.016 (متر) و میانگین 0.012 (متر)

شکل ۲: نمودارهای اختلاف طول و مساحت و جابجایی نقاط رئوس املاک (وزن نقاط کنترل برابر 1000 ، وزن نقاط شبکه برابر 50 ، وزن معادلات مساحت و طول برابر 5)

شکل ۳: نمودارهای اختلاف طول و مساحت و جابجایی نقاط رئوس املاک (وزن نقاط کنترل برابر 1000 ، وزن نقاط شبکه برابر 1000)

ب: نمودار اختلاف مقادیر نهایی مساحت املاک با مقادیر موجود در سند با انحراف معیار 0.0005 (مترمربع) و میانگین 0.0005 (مترمربع)

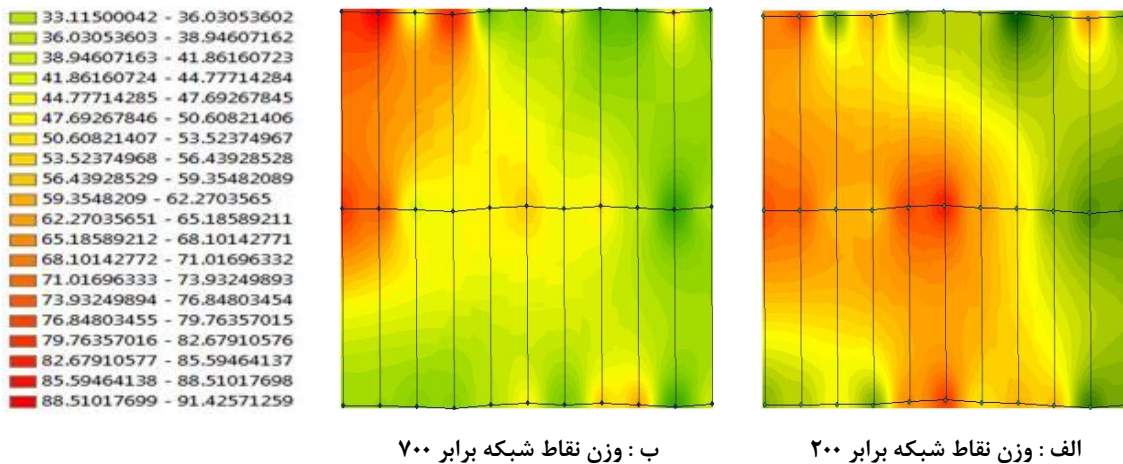
الف: نمودار اختلاف مقادیر نهایی طول اضلاع املاک با مقادیر موجود در سند با انحراف معیار 0.014 (متر) و میانگین 0.019 (متر)

وزن 1000

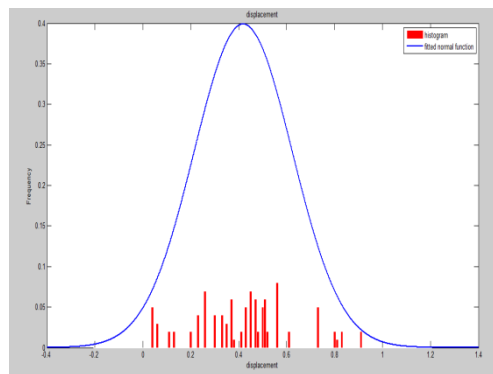
معادلات مساحت و طول برابر 5)

۵-۲-آزمون دوم

اطلاعات آزمون دوم بخشی از نقشه‌ی $1:500$ تفکیکی شهرستان پاکدشت استان تهران به همراه اطلاعات سندی آنهاست. این نقشه با اسکنر به فضای رقومی انتقال داده شده است و در ضمن دارای اشتباه نیست. در این آزمون زمین مرجع سازی به روش اجزای محدود برای شش حالت مختلف با وزن های متفاوت برای نقاط کنترل، نقاط شبکه و طول و مساحت قطعات ملکی انجام شد و نتایج آن ارائه می‌گردد.

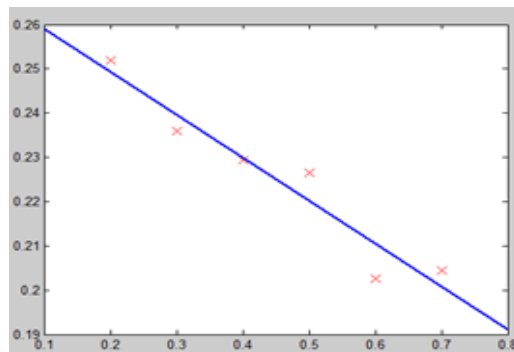
شکل ۴: نقشه جابجایی نقاط راس قطعات ملکی با روش اجزای محدود نسبت به موقعیت انتقال یافته بوسیله تبدیل صلب (وزن نقاط کنترل برابر ۱۰۰۰ و وزن معادله های طول و مساحت برابر ۵۰)

شکل ۵: نمودار مقادیر جابجایی نقاط راس املاک نسبت به موقعیت انتقال یافته بوسیله تبدیل صلب با انحراف معیار ۰.۲۰۴ (متر) میانگین ۰.۴۱۹ (متر) (وزن نقاط کنترل برابر ۱۰۰۰، وزن نقاط شبکه برابر ۷۰۰ و وزن معادله های طول و مساحت برابر ۵۰)

جدول ۱: انحراف معیار جابجایی نقاط راس قطعات ملکی در مقابل وزن های مختلف نقاط شبکه

وزن نقاط شبکه	نسبت وزن نقاط شبکه به وزن نقاط کنترل	انحراف معیار جابجایی نقاط راس املاک (متر)
۲۰۰	۰/۲	۰/۲۵۱۸
۳۰۰	۰/۳	۰/۲۳۵۹
۴۰۰	۰/۴	۰/۲۲۹۴
۵۰۰	۰/۵	۰/۲۲۶۶
۶۰۰	۰/۶	۰/۲۰۲۷
۷۰۰	۰/۷	۰/۲۰۴۴

شکل ۶: نمودار برازش داده شده به مقادیر انحراف معیار جابجایی نقاط راس املاک (محور X برابر نسبت وزن نقاط شبکه به وزن نقاط کنترل (بدون واحد) و محور Y برابر انحراف معیار جابجایی نقاط راس املاک (متر)) شیب برابر ۰.۰۹۷- عرض از مبدا برابر ۰.۲۶۸

۶- بحث و بررسی

همانطور که ذکر شد از دو آزمون برای بررسی روش اجزای محدود در زمین مرجع سازی نقشه‌های ثبتی استفاده شد. هدف از طراحی آزمون اول اثبات کارایی روش است که این مهم در مقایسه ساده جدول (۱) و شکل (۲) و شکل (۳) کاملاً مشهود است که پارمترهای آماری اختلاف از مساحت و طول سند کاهش قابل ملاحظه ای داشته اند که نشان از نزدیک شدن شکل یک یک قطعات ملکی به شکل تعیین شده توسط سند آنهاست. در اینجا طول قطعات ملکی به همراه مساحت آنها به عنوان معیاری برای میزان اعوجاجات موضعی در نظر گرفته شد و با کاهش اختلاف این معیار بین مقادیر سندی و مقادیر آن در نقشه، اعوجاجات موضعی با انحراف معیار مشخص شده در شکل (۲) و شکل (۳) (وابسته به وزن) با دقت خوبی برطرف گردید.

سوال مهم دیگری که در این مساله مطرح می‌گردد میزان حفظ شکل کلی منطقه است، پس باید معیاری برای آن ارائه گردد. در طی فرایند یک تبدیل مقدار انحراف معیار جابجایی نقاط تحت تبدیل (نقاط راس قطعات ملکی) برابر صفر است. بنابراین انحراف معیار جابجایی نقاط راس قطعات ملکی در یک تبدیل غیر صلب (در اینجا روش اجزا محدود) را می‌توان به عنوان معیاری برای درهم ریختگی شکل کلی منطقه در نظر گرفت.

لذا همانطور که در جدول ۲ نشان داده شده است با ثابت نگه داشتن وزن مشاهدات مساحت و طول و تغییر وزن نقاط شبکه (نسبت وزن نقاط شبکه به نقاط کنترل) میزان این انحراف معیار تغییر پیدا می‌کند. بنابراین در آزمون دوم تبدیل برای وزن‌های مختلفی انجام گردید و در نهایت یک خط به این مقادیر بوسیله روش کمترین مربعات برازش داده شد. همانطور که در شکل (۶) نشان داده شد نمودار حاصل تغییرات خطی نسبت وزن نقاط شبکه به نقاط کنترل (محور Y) را نسبت به میزان انحراف معیار جابجایی نقاط راس املاک (محور X) را نشان می‌دهد.

بنابر پارمترهایی که در بالا به آنها اشاره شد برای انجام تبدیل غیر صلب به روش اجزا محدود در نظر گرفتن دو عامل میزان برطرف سازی اعوجاجات موضعی و در تقابل آن میزان بهم ریختگی شکل کلی منطقه امری ضروری است که ارتباط آنها با وزن مشاهدات و قیود مطرح شد لذا با انتخاب وزن مناسب از روی نمودار (۶) می‌توان به تقابلی بهینه از برطرف سازی اعوجاجات موضعی و بهم ریختگی شکل کلی دست یافت. چرا که با افزایش وزن نقاط شبکه اصطلاحاً نقاط شبکه استوارتر شده و شکل کلی منطقه را بهتر حفظ می‌کنند (شکل ۴).

۷- نتیجه گیری

زمین مرجع سازی نقشه‌های کاغذی اسکن شده با روش‌های معمول به دلیل وجود اعوجاجات موجب تفاوت نقشه با سند می‌گردد بنابراین در این پژوهش از روش منطقه‌ای اجزای محدود استفاده شد و همانطور که نتایج نشان دادند در این روش سازگاری طولها از ۶۹ سانتی‌متر به ۱۲ سانتی‌متر و مساحتها از ۱۷۰۷۰ مترمربع به ۰۰۰۰۸ متر مربع بهبود یافته است. ضمناً در این پژوهش یک ارتباط بین انتخاب وزن مشاهدات و میزان این اعوجاجات به دست آمد، که با تصمیم گیری در مورد تغییر شکل کلی منطقه می‌توان از روی این خط مقدار نسبت وزن نقاط شبکه به وزن نقاط کنترل را به دست می‌آید. در این تحقیق معیاری برای ارتباط باقیمانده نقاط کنترل با وزن‌ها ارائه نشد که این مساله می‌تواند یکی از کارهای آتی برای علاقه مندان باشد.

منابع

- [1] P. V. BOLSTAD, P. GESSLER, and T. M. LILLESAND, "Positional uncertainty in manually digitized map data," *Int. J. Geogr. Inf. Syst.*, vol. ۴, no. 4, pp. 399–412, Oct. 1990.
- [2] M. A. Brovelli and M. Minghini, "Georeferencing old maps: a polynomial-based approach for Como historical cadastres," *E-Perimtron*, vol. 7, no. 3, pp. 97–110, 2012.
- [3] A. Favretto, "Georeferencing Historical Cartography: A Quality-Control Method," *Cartogr. Int. J. Geogr. Inf. Geovisualization*, vol. 47, no. 3, pp. 161–167, Aug. 2012.
- [4] A. Affek, "Georeferencing of historical maps using GIS: As exemplified by the Austrian military surveys of Galicia," *Geogr. Pol.*, vol. 86, no. 4, pp. 375–390, 2013.
- [5] T. J. R. Hughes, *The Finite Element Method: Linear Static and Dynamic Finite Element Analysis*. Courier Corporation, 2012.